

Kl. 14:30

(Ordfører)

Michael Aastrup Jensen (V):

De fleste kender nok sangen om Spørgejørgen, Jørgen, der var en temmelig artig dreng, men han plagede alle med sin spørgen. De, der kan teksten udenad, ved også, at der et par linjer længere nede står, og jeg citerer: Tit han spurgte bare for at drille.

Jeg skal nok afholde mig fra at remse de øvrige vers op, men dagens forespørgselsdebat får mig alligevel til at tænke på sangen om Jørgen, der ofte spørger for at drille. Misforstå mig ikke, jeg ønsker på ingen måde at knægte hr. Morten Messerschmidts og de øvrige forslagsstilleres ret til at rejse en forespørgselsdebat. Nej, jeg nævner Jørgen i denne debat, ene og alene fordi jeg opfatter det spørgsmål, der er rejst, som et ønske om at spørge blot for at spørge, og eventuelt også for at gøre sig en lille smule bemærket.

For hvis forslagsstillerne virkelig ønskede at få et svar på deres spørgsmål, kunne de nemt have fundet det. Det havde blot krævet et enkelt opslag i regeringsgrundlaget fra 2007. Her står der, at regeringen ønsker, at vælgerne ved en folkeafstemning får lejlighed til at tage stilling til forbeholdene.

Alle, der blot har fulgt en lille smule med i dansk politik, siden Venstre og De Konservative dannede regering i 2001, ved, at vores regeringsgrundlag ikke blot er en ønskeseddel; det er en reel plan for, hvad vi vil i valgperioden. Derfor kan det ikke forekomme som den store overraskelse for forslagsstillerne, at vi fortsat arbejder hen imod at afholde folkeafstemninger, så vi kan få afviklet de danske undtagelser. Nu, hvor det er afklaret, kan vi jo bruge tiden på at debattere substansen i EU-politikken, eller, sagt mere præcist, begrundelsen for, at vi snarest muligt bør deltage fuldt ud i EU-samarbejdet frem for at stå uden for døren, når der skal tages stilling til flere af de afgørende temaer i en globaliseret verden.

Selv om det ret beset ikke er mig, der skal stille spørgsmålene i dagens debat, vil jeg alligevel benytte lejligheden til at spørge hr. Morten Messerschmidt om, hvorfor vi partout skal holde fast ved de undtagelser, når vi nu alle sammen kan konstatere, at tiden i den grad er løbet fra dem. Selv hr. Morten Messerschmidt har jo måttet konstatere, at undtagelsen fra det sikkerhedspolitiske samarbejde mest af alt gavner personer, som lever i en hurtigtgående motorbåd sammen med deres raketaffyringsramper.

For det er jo et faktum, at forsvarsundtagelsen afholder Danmark fra at deltage i EU's mission mod piraterne og udelukker os fra den aftale, EU er ved at indgå med Kenya om retsforfølgelsen af havets banditter. Så mens de øvrige EU-lande kan overlade de somaliske pirater til juristerne i Kenya, må vi pænt stå ved sidelinjen. Måske derfor ønskede hr. Morten Messerschmidt for nogen tid siden at få undersøgt, hvorvidt det var muligt at omgå undtagelsen, så også Danmark kunne deltage i kampen mod piraterne – en undtagelse fra undtagelsen, det er jo ganske bizart.

Hvorfor ikke indrømme, at tiden er løbet fra undtagelserne? Hvorfor ikke erkende, at Danmark hører hjemme i eurozonen, når nu alle internationale økonomer siger, at tiden er løbet fra små valutaområder? Hvorfor ikke acceptere, at en stor del af den kriminalitet, vi oplever i Danmark, har rødder i udlandet og derfor også skal bekæmpes der? Her vil undtagelsen fra retspolitikken med tiden udelukke Danmark fra en stadig større del af EU's lovgivning på området og dermed gøre det umuligt at opretholde det nuværende samarbejde.

Jeg synes, at det ville være meget mere passende, hvis Dansk Folkeparti rejste en intern forespørgselsdebat. Så kunne de selv få mulighed for at genoverveje deres meget utidssvarende holdning til Danmarks deltagelse i EU og forhåbentlig se det fornuftige i at få afviklet undtagelserne.

Jeg skal på den baggrund på vegne af Venstre, De Konservative, Socialdemokraterne, Socialistisk Folkeparti, Det Radikale Venstre og Liberal Alliance fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Der er behov for en bred og grundig debat om de danske forbehold. Folketinget finder, at DIIS-udredningen fra juni 2008 om forbeholdenes konsekvenser for Danmark udgør et godt grundlag for en sådan debat.

Folketinget finder, at udviklingen både herhjemme og internationalt giver anledning til, at vi løbende vurderer forbeholdene fra 1993, som blev til i en anden tid og under særlige omstændigheder.

Folketinget finder, at en endelig stillingtagen til forbeholdenes fremtid ved folkeafstemning